

דברים לזכר פרופ' יורן

מאז מותו הפתאומי של פרופ' יורן ספרו לו רבים ושיבחוהו — כאקדמאי, כעורך-דין, כאיש-עסקים וכאדם. אין ספק בלבי כי כל הסופדים הכירו את פרופ' יורן היכרות עמוקה וארוכה יותר מזו שזכיתי לה אני. עם זאת, דומני שיש מקום בין כל הדברים להשמיע גם את דבר תלמידיו, שהכירו אותו מהיכטים מסוימים מאוד ומיוחדים מאוד.

כסטודנטית לקראת תואר ראשון למדתי אצל פרופ' יורן את הקורס בדיני מסים. תחום המסים הוא תחום בלתי-מוכר וסתום לאלה מאתנו המגיעים אליו ללא רקע כלכלי או חשבונאי כלשהו. פקודת מס-הכנסה היא מסמך סבוך ומסורבל, המרתיע את הסטודנט הנגיש לעיין בו. לפיכך הופתעתי לגלות שהשיעורים מעניינים בעיני ושהדברים מתבהרים לפני שלב אחרי שלב. לא עוד מספרים ריקים מתוכן ומדרגות-מס שרירותיות, אלא עקרונות ורציונלים ההופכים את הדברים להגיוניים ולמרתקים.

כלל ידוע הוא לכל מי שלמד מקצוע, כי העניין שתלמידים מוצאים בנושא מסוים קשור קשר הדוק ליכולותיו של המרצה באותו התחום. פרופ' יורן שימש הוכחה ניצחת ועדות מובהקות ביותר לכלל זה. מדובר היה במרצה בעל ידע רחב ושליטה מוחלטת בתחום שלימד, אדם שעמידתו מול קהל היתה רבת עוצמה ורושם וששפת-הגוף הייחודית שלו הפכה לשם דבר בקרב תלמידיו. הוא ביקר דברי חקיקה והלכות פסקות וניתח את הדברים בשיטתיות ובעקיבות, תוך שהוא הופך את הסוגיות הקשות ביותר מחידה לעניין בר-פתרון. פרופ' יורן לא נמנה עם המרצים המקלים על חיי תלמידיהם. הוא דרש מאתנו בקיאות בחומר הנלמד והעזיר לנו מזמן לזמן, כאשר נראה לו שלא עמדנו בדרישתו זו. אך דומני שהחשוב ביותר היה ציפייתו למחשבה עצמאית ועידודו אותה. הוא הציג בפנינו בעיות ועימת אותנו עם שאלות, כשלא תמיד היה להן פתרון ברור בדין הישראלי הקיים. כל אלה הפכו את שיעוריו למעניינים ומאתגרים.

בשנה שלאחר-מכן שימשתי אסיסטנטית לידו של פרופ' יורן. במסגרת תפקידי זה נגלה לי צדה האחר של גדולתו כמרצה. לאחר כל שיעור ישב פרופ' יורן עם עוזרי-ההוראה ודן אתנו בשיעור שעבר, בשיעור שיבוא, בחידושי הפסיקה ובנושאים נוספים רבים הקשורים לקורס. הדברים לא יצאו ממנו כלאחר-יד וניכר היה שהוא מקשיב, חושב ומשתדל לתת את התשובות הטובות ביותר לכל עניין שעלה. הוא הוטרד משחש כי התלמידים אינם מגלים די עניין בחומר הנלמד וחיפש תמיד את הדרך להציג בפניהם את הנושאים השונים בסדר הנכון ובצורה הבהירה והמובנת ביותר.

אנו עוסקים במקצוע של מלים. המלים הן הכלי הראשון והחשוב ביותר של המשפטן. והנה, דווקא בחפשי את המלים הנכונות ביותר, המדויקות ביותר, לתאר את

מי שהיה קשור בקשר אמיץ ומובהק כל-כך לעולם המשפט, דווקא בעת נראות המלים חסרות, והשפה — דלה. פרופ' יורן היה בעיני מרצה יוצא-דופן. הוא לא היה ידידותי אל תלמידיו ולא ניסה להתחבב עליהם, אך הוא בא אל ההוראה מתוך רצון כן להורות וללמד ושאל וענה מתוך קשב אמיתי. פרופ' יורן נתפש בעיני כמרצה השמח לתת לתלמידיו משלו ועשה זאת תמיד בחן רב ובכשרון גדול. זכות גדולה נפלה בחלקי ללמוד ממנו ולעבוד לצדו, גם אם מדובר בתקופה קצרה ובלתי-ממצה מבחינתי. מותו הפתאומי הוא אבדה גדולה לפקולטה ואובדן קשה לתלמידיה — אלה שזכו ללמוד אצלו, אך גם אלה שלא זכו לכך.

אורנה ברסקי